

Autonomie, nadřazenost a přednost práva EU

Přímý účinek

NVS – okruh 12

Charakter systému práva EU

- zdroj a základ práva EU: **právo mezinárodní**
- tvůrčí činnost SDEU: van Gend en Loos (26/62), Costa v. ENEL (6/64)
- **SDEU vyvodil ze Smluv: jsou více než MP**
- = závazné nejen pro členské státy, ale i pro jejich subjekty (jednotlivce)
- ***Význam judikatury ESD:***
 - *Zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění Smluv (čl. 19 SEU):*
 - *1. určuje charakter práva EU*
 - *2. upřesňuje jeho obsah*

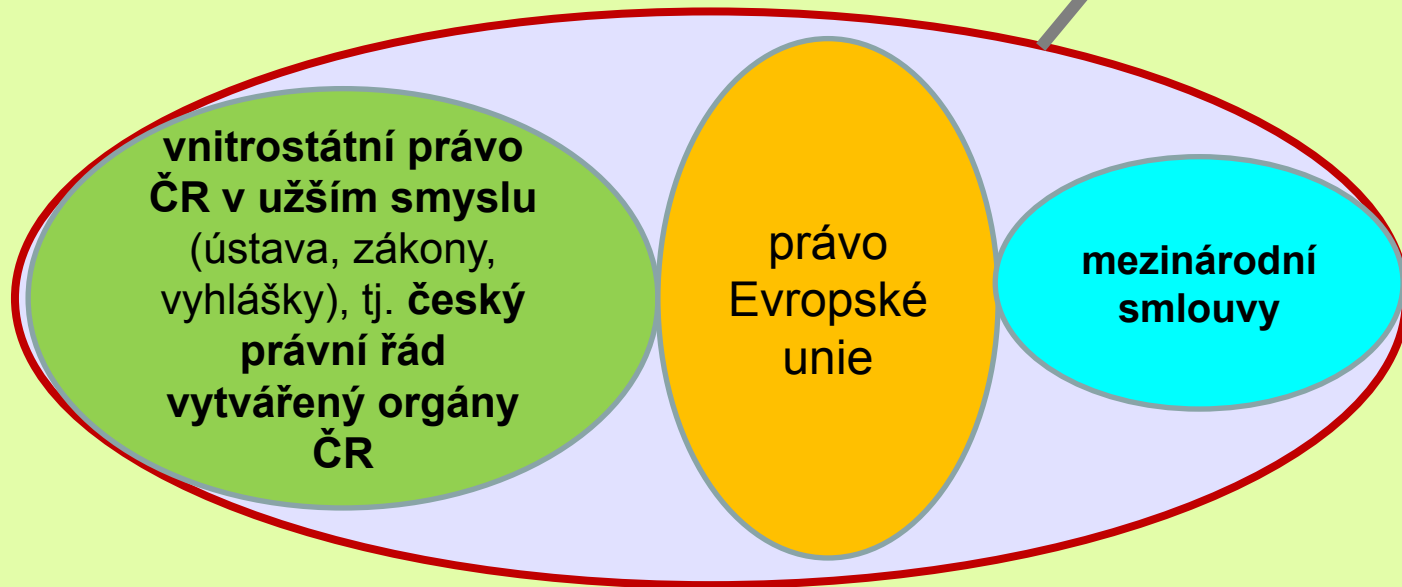
Závěry SDEU o postavení práva EU

- *Van Gend en Loos (26/62)*
- **autonomie práva EU ve vztahu k vnitrostátnímu právu (= dva samostatné systémy)**
- nicméně zároveň: **právo EU je součástí vnitrostátního práva členských států**
(ROZPOR - ?)

Jak rozumět tvrzení, že právo EU je součástí právního řádu a zároveň je na vnitrostátním právu autonomní?

„Právo EU součástí PRÁVNÍHO ŘÁDU“ (? – ne formálně, jen z hlediska závaznosti)

VŠE DOHROMADY = „právní řád“, tj. všechny právní normy v ČR závazné – bez ohledu na původ

Autonomie PEU

- sekundární právo je určitě autonomní
- nezávislost práva EU vznikla **přenesením výkonu **právo**tvorných pravomocí státu** na EU
 - **rozsah:** určují čl-státy, upřesňuje ESD (?) = výklad ustanovení o svěřených pravomocích (?)
 - **primární právo:** stále v dispozici čl-států (zásada svěřených pravomocí)
 - ústava je prvotní, přenesené pravomoci druhotné

Státní moc

- státní moc si ponechávají členské státy
- na EU se nepřenáší žádná moc, jen kompetence k výkonu pravomocí (pod kontrolou členských států)
- EU nemá žádnou státní moc = není státem
- demokratický deficit

Interpretace práva EU

- čl. 19 SEU
- výlučný **monopol Soudního dvora EU**
- vlastní výkladová pravidla – **autonomní výklad** (aby mohl být jednotný)
- metoda výkladu: převládá jazykový a teleologický
- problém: výklad ustanovení o přenosu výkonu pravomocí – je-li jejich rozsah sporný

ZÁSADA PŘEDNOSTI PRÁVA EU

prolog: jak je to u mezinárodních smluv: čl. 10 Ústavy

- **Van Gend en Loos (26/62)**: právo EHS je "nový právní řád MP", který se vztahuje i na jednotlivce
- **Costa v. ENEL (6/64)**: právo EHS je *nedílnou součástí právních řádů členských států (sic!)*
- ZÁKONODÁRNÉ ANI JINÉ AKTY ČLENSKÝCH STÁTŮ NEMOHOU ZPOCHYBNIT ZÁVAZKY PŘEVZATÉ SMLOUVOU EHS = přednost práva EHS (dnes EU), jinak by nemělo smysl
- **Simmenthal (106/77)** – nesoulad posuzuje sám aplikující soud
- Závěry:
 - 1. Nadstátní povaha práva EHS (EU)
 - 2. Jeho nadřazenost zaručuje jeho smysl - nemůže být eliminováno členskými státy. Projev: zásada přednosti (nadřazenosti) neuvedená ve Smlouvách, ale vyvozená z nich Soudním dvorem

Přednost – pokrač.

- **je to aplikační přednost, nikoli vyšší úroveň v hierarchii**
- **nelze aplikovat rozpornou vnitrostátní normu**
- - co ale aplikovat místo ní? Normu práva EU, je-li k dispozici a je-li přímo aplikovatelná, jinak je třeba použít jiné metody (viz dále "nadřazenost")

přednostní aplikace práva EU - je třeba vyloučit z aplikace rozporné vnitrostátní normy - zajistit effet utile unijního práva

Přednost – pokrač.

Zásahy do vnitrostátního práva:

nemá být přijímána nová rozporná vnitrostátní norma

je třeba zrušit rozpornou vnitrostátní normu a přijmout přehlednou souladnou úpravu (Komise v. Itálie C-162/99, Komise v. Francie C-160/99)

Ústavní smlouva a Lisabon

- Smlouva o EU ani SFEU neobsahují žádnou zmínku o přednosti unijního práva.

- **Neúspěšný pokus:**

čl. I-6 bývalé Ústavní smlouvy:

Ústava a právo přijímané orgány Unie při výkonu jí svěřených pravomocí mají přednost před právem členských států.

- Čl. I-6 téměř vstoupil do historie – zavedl by materiální přednost

prohl. č. 17 k Lisabonu (Prohlášení o přednosti práva):

- Konference připomíná, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie mají Smlouvy a právo přijímané Uníí na základě Smluv přednost před právem členských států, za podmínek stanovených touto judikaturou.

SD: aplikační přednost

- **SD: absolutní aplikační přednost - při aplikaci práva - v řízení**
- Čl-státy: spíš se odvolávají na ústavu
- **Pravomoci Soudního dvora jsou omezeny na výklad a aplikaci práva! Proto Soudní dvůr vychází obvykle jen z aplikační přednosti.**
- **Aplikační přednost práva EU se týká i dřívějších vnitrostátních aktů**

Přednost systémová ?

- **Existuje přednost normativní (systémová)?**
- Může být rozporná vnitrostátní norma prohlášena za neplatnou?
 - - SD nemá pravomoc posuzovat soulad
 - - SD nemá pravomoc rušit vnitrostátní normy
 - - rozpor NESMÍ ZKOUMAT ÚSTAVNÍ SOUD, ale aplikující soud !
- **SD může konstatovat povinnost čl-státu zrušit rozpornou normu nebo ji nepřijímat – nevyhovění je porušením práva EU**
- Franc. námořníci – rozh. 167/73 a C-334/94
- **TOTO UŽ NENÍ JEN APLIKAČNÍ PŘEDNOST**

Přednost i před ústavou?

- **Soudní dvůr EU:** samozřejmě
- **Německo:** Spolk. úst. soud - Solange I (1974)
- **Francie:** ústava měněna před ratifikací, předběžný ústavní přezkum
 - rozpor směrnice s ústavou: nelze zkoumat
 - rozpor implementačního zákona ke směrnici s ústavou
- **ČR:** *podstata materiálního právního státu*
 - *evropský zatýkací rozkaz*
 - *1. nález o Lisabonu: „čl. 10a Ústavy nelze použít k neomezenému přenosu svrchovanosti“ – ČR zůstává svrchovaný stát*
- **Polsko:** v žádném případě – přednost má vždy ústava
- Žádný zásadní (otevřený) konflikt v současné době nikde neexistuje
- **Jasně: přednost nelze akceptovat tam, kde EU jedná nad rámec svěřených pravomocí (ale kdo to posoudí-?)**

Různé projevy **nadřazenosti** práva EU

– nadřazenost > přednost

- 1. Unijní norma je přímo aplikovatelná: nahradí národní normu (substituce), tj. uplatní se **aplikační přednost**
- 2. Unijní norma zcela obecná, nicméně neaplikovatelná: národní norma se neaplikuje bez náhrady, je-li to možné (námořníci)
- 3. Unijní norma není přímo aplikovatelná: **jiné formy nadřazenosti** (přímý účinek směrnice, „eurokonformní“ výklad, odpovědnost státu vůči jednotlivci)

Přímý účinek - pojem

- = **závažnost a vynutitelnost práva vůči jednotlivcům**
- všechny právní předpisy včetně práva mezinárodního a unijního jsou vždy závazné a účinné **vůči státu**
- **vůči jednotlivcům**: ne vždy
- mezinárodní smlouvy: prostřednictvím Ústavy (čl. 10), samy o sobě nikoli
- právo EU (vč. primárního práva): podle SD - automaticky

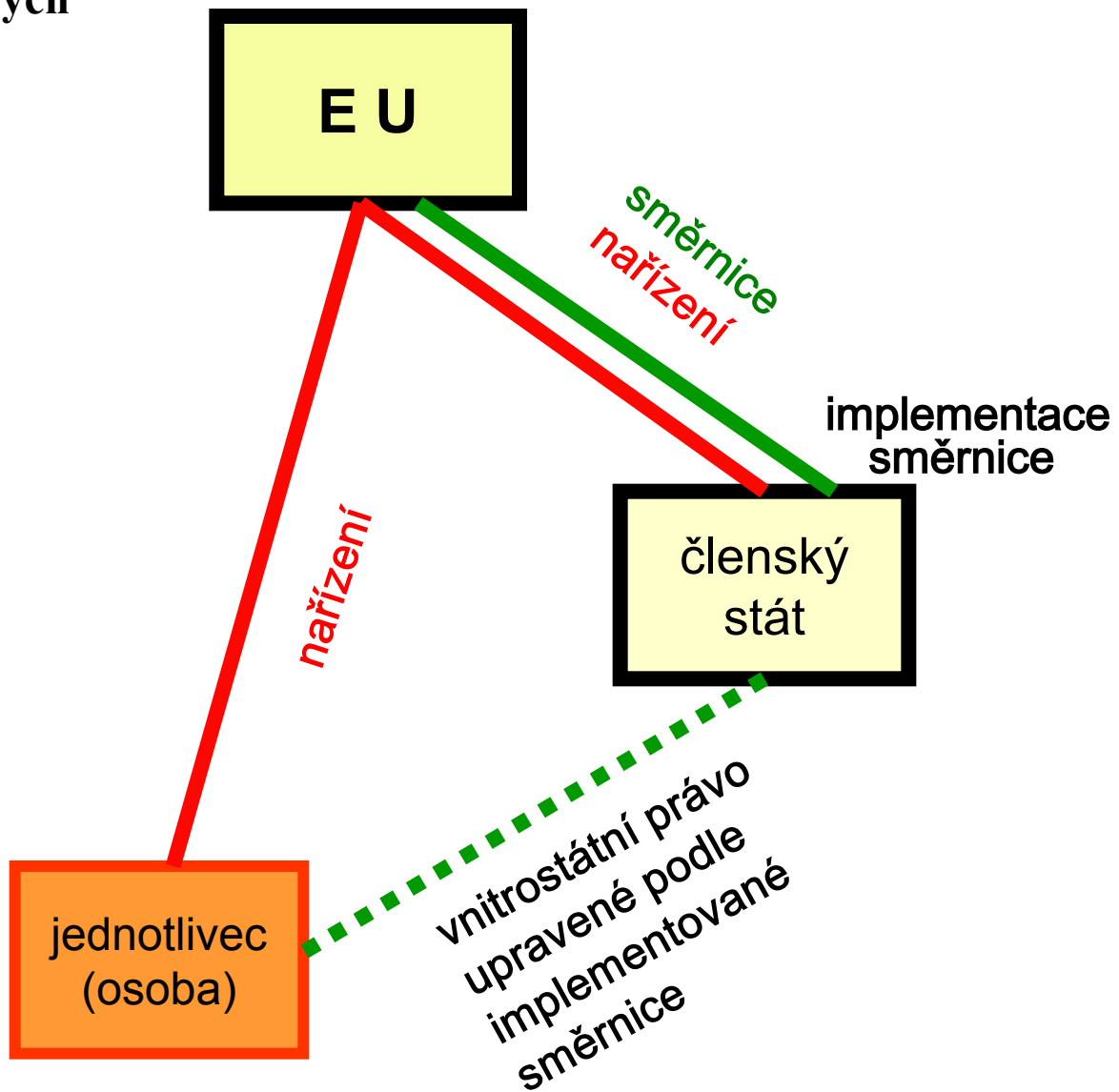
Přímý účinek - předpoklady

- Základní předpoklad přímého účinku: **přímá použitelnost (aplikovatelnost)**
- = k aplikaci ustanovení na jednotlivce není třeba prováděcího předpisu, aplikuje se tak jak je (= vlastnost ustanovení)
 - USA: „self-executing“
- přímý účinek = **právní následek**

Přímý účinek - podmínky

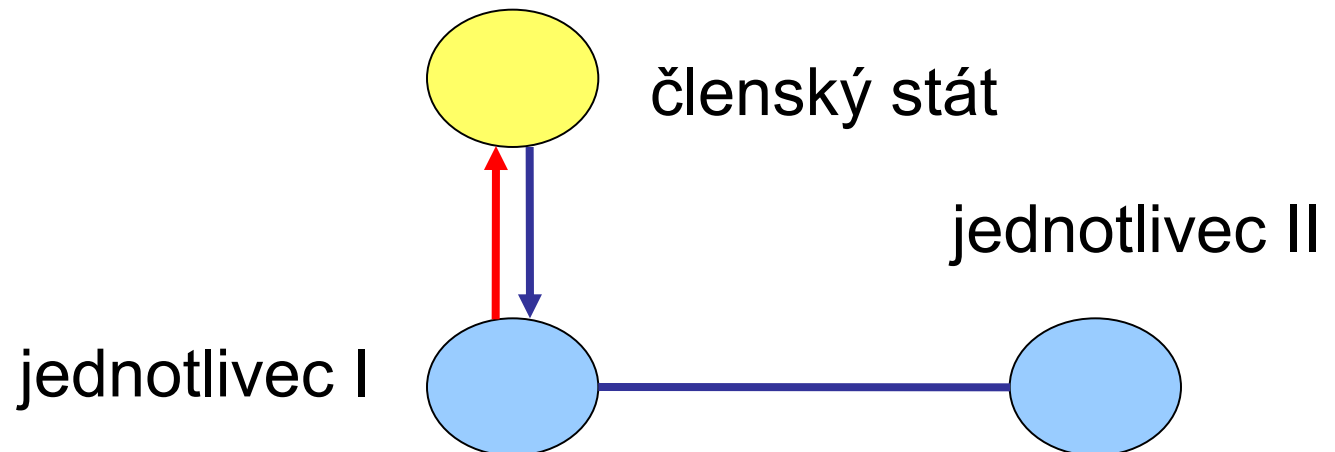
- 1. přímá aplikovatelnost (použitelnost)
- 2. bezpodmínečnost aplikace (ta nezávisí na žádném opatření státu)

prameny sekundárního práva v jednotlivých vztazích

Přímý účinek II

- jednotlivec se může dovolat ustanovení práva EU před národním soudem proti státu (př.úč. **vertikální vzestupný**) nebo proti jinému jednotlivci (př.úč. **horizontální**)
- stát se může dovolat ustanovení proti jednotlivci (př.úč. **vertikální sestupný**)

Nadřazenost x aplikační přednost

- Co když unijní norma *nemá přímý účinek*? Nelze aplikovat. Uplatní se jiné formy "přednosti" (**nadřazenosti**)
- povinnost k implementaci směrnic
- přímý účinek směrnic
- nepřímý účinek směrnic
- odpovědnost typu Francovich

Přímý účinek III

jednotlivé prameny práva

- **Nařízení:** ano, všechny typy přímého úč.
- **Směrnice:** ne, ale ... (jen vertikální vzestupný)
- **Primární právo (Smlouvy):** záleží na povaze ustanovení, pokud ano, všechny typy přímého účinku.
- *Ve všech případech musí být dány podmínky pro přímý účinek (přímá aplikovatelnost, nepodmíněnost).*

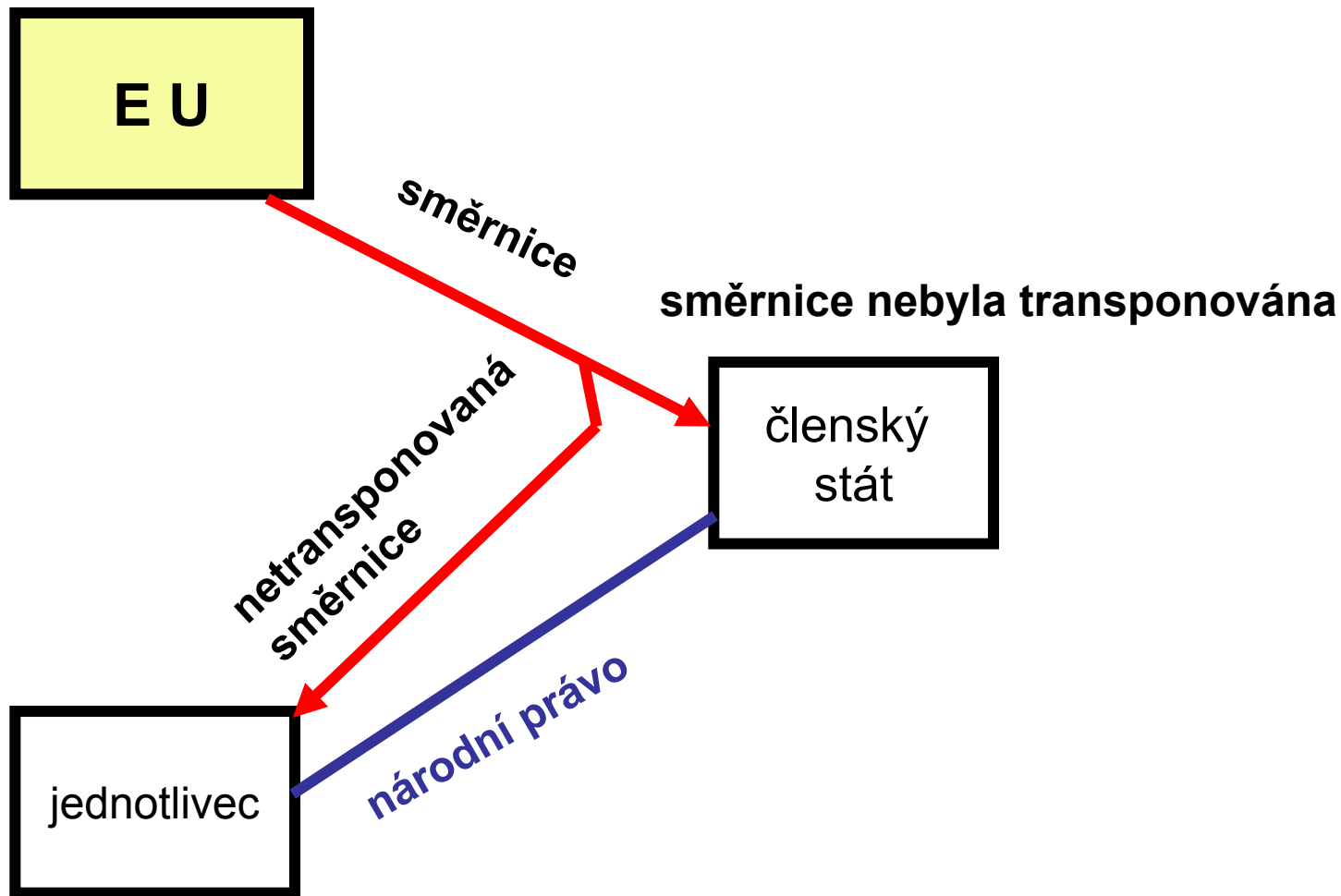
Přímý účinek ustanovení primárního práva

- 1. ustanovení je **přímo aplikovatelné** (self- executing): **ANO** (čl. 101)
- 2. ustanovení **není přímo aplikovatelné**, netýká se přímo jednotlivce: **NE** (čl. 4 SEU)
- 3. Pochybnosti: judikatura SD (čl. 157)

Přímý účinek směrníc

- za normálních okolností není – neaplikují se (předpokládá se implementace do národního práva)
- implementace nesprávná nebo opožděná: jednotlivec se **může dovolat svých práv přímo – na základě směrnice**. = Přímý účinek možný, ale jen vertikální vzestupný (tj. dovolat se směrnice proti státu).
- judikatura: van Duyn, Ratti, Kolpinghuis

Přímý účinek netransponované směrnice

Nepřímý účinek směrnice

- Směrnice nebyla včas správně implementována a její přímý účinek je nemožný
- Ustanovení národního práva musí být interpretováno podle směrnice
- Interpretace nahrazuje chybějící implementaci
- Jen je-li možný různý výklad
- Judikatura: von Colson, Marleasing

Odpovědnost státu typu Francovich

- Směrnice nebyla včas správně implementována a její přímý účinek je nemožný
- Členský stát pak **odpovídá za škodu vzniklou jednotlivci** a způsobenou neimplementací směrnice
- Judikatura: Francovich (C-6,9/90), Brasserie du Pêcheur (C-46,48/93), Kobler (C-224/01)